

BÖLÜM 18

ÜST KURULLAR HİZMET ALANI PERSONEL YÖNETİM SİSTEMİ

M.Kemal ÖKTEM¹

Sümeyye N.GÜNYÜZÜ EMİNEFENDİ²

GİRİŞ

1980'lerden başlayıp günümüze kadar geçen sürede kamu yönetimi alanında köklü değişiklikler olmuştur ve bu değişimle birlikte geleneksel kamu yönetimi anlayışının yerini, yeni kamu işletmeciliğinin alması istenmiştir. Kamu yönetimi anlayışındaki bu dönüşümler, iki başlık altında incelenebilir. İlki, yönetsel açıdan geleneksel kamu yönetimi anlayışından yeni kamu işletmeciliğine, siyasal bakımdan ise bürokratik devlet örgütlenmesinden, girişimci devlete geçiş; ikincisi ise yeni kamu işletmeciliğinden yönetişime geçiştir. Devletin rolünün yeniden tanımlandığı bu süreçte kamu yönetimi çalışmalarında yeni kamu işletmeciliği ve yönetişim, kamu yönetimi disiplininin iki önemli paradigması haline gelmiştir (Güzelsarı, 2004: 1). Yeni kamu işletmeciliği, adından da anlaşılacağı üzere devlete bir işletme gözüyle bakmaya başlamıştır. Bu değişim rüzgârlarının etkisi ve yönlenmesinin bir sonucu olarak kamu kurumlarının işleyiş ve örgütleniş biçimleri de değişime uğramıştır (Özkal Sayan ve Küçük, 2012: 172). Kamu yönetiminde ekonomiklik, verimlilik ve etkililik unsurları ön plana çıkmaya başlamış ve uygulamada da reformlarla birlikte kamu kaynaklarının dağılımında piyasa mekanizması yeniden biçimlendirilmek istenmiştir.

Eski kamu yönetiminden yeni kamu işletmeciliğine geçiş, önceki yönetsel reform çabalarının ışığında, oldukça dayanıklı ve tutarlı bir gündem oluşturmuştur. Sonrasında, basınç, zıtlıklar ve eleştiriler gelmiştir. Yöntem eksikleri, eleştiriler doğrultusunda giderilerek güncellenen, geleneksel ve çağdaş kamu işletmeciliği tarz farkları, uygun olmayan klonlama riski, kamu kesimi kurumla-

¹ Prof. Dr., Hacettepe Üni., İ.İ.B.F., Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, kemalok@hacettepe.edu.tr

² Kamu Denetçiliği Uzmanı, Kamu Denetçiliği Kurumu, sumeyye.gunyuzu@ombudsman.gov.tr

KAYNAKLAR

- ALBAYRAK, S. O. (2015). Türkiye’de Kamu Personel Rejiminde Kopuş ve Kariyer Uzmanlık Sistemi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üni. Sos.Bil.Ens., Kamu Yön ve Siy.Bil. Anabilim dalı, Ankara.
- BAKANLIKLARA Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi - 4 (2018). R.G. 15/07/2018, 30479.
- BANKACILIK Kanunu - 5411 (2005). R.G. 01/11/2005, 25983.
- BANKACILIK Düzenleme ve Denetleme Kurulunun Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmelik (2006). R.G. 12/07/2006, 26226.
- BANKACILIK Düzenleme ve Denetleme Kurumu İnsan Kaynakları Yönetmeliği (2007). R.G. 10/02/2007, 26430.
- BAYRAMOĞLU, S. (2004). Yönetişim ve Demokrasi İlişkisinde Siyasal İktidar Sorunu: Türkiye’de Bağımsız Düzenleyici Kurumlar, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üni. Sos.Bil.Ens., Kamu Yön ve Siy.Bil. Anabilim dalı, Ankara.
- BİLGİ Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanun - 2813 (1983). R.G. 07/04/1983, 18011.
- BİLGİ Teknolojileri ve İletişim Kurumu Meslek Personeli Yönetmeliği (2010). R.G. 07/03/2010, 27514.
- BİLGİ Teknolojileri ve İletişim Kurumu Teşkilat Yönetmeliği (2011). R.G. 08/06/2011, 27958.
- BİLGİN, K. U. (2008). Kamu Performans Yönetimi: Vali ve Kaymakamlar Performans Ölçümü Araştırması, Amme İdaresi Dergisi, 41 (2), 59-80.
- BDDK (2021). <https://www.bddk.org.tr/Hakkimizda/Kurulus/9> Erişim: 04/05/2021.
- BTK (2021). <https://www.btk.gov.tr/tarihce> Erişim: 02/05/2021.
- ÇAKMAK, Z. (2011). Bağımsız İdari Otorite Olarak Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üni. Sos.Bil.Ens., Kamu Yön ve Siy.Bil. Anabilim dalı, Ankara.
- DEVLET Memurları Kanunu - 657 (1965). R.G. 23/07/1965, 12056.
- DURAN, L. (1997). Türkiye’de Bağımsız İdari Otoriteler, Amme İdaresi Dergisi, 30 (1).
- DUNLEAVY, P. - HOOD, C. (1994). From Old Public Administration to New Public Management, Public Money & Management, 14 (3), 9-16.
- ELEKTRONİK Haberleşme Kanunu - 5809 (2008). R.G. 05/11/2008, 27050.
- ENERJİ Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun - 4628 (2001). R.G. 03/03/2001, 24335.
- GARCIA-LACALLE, J. ve diğer (2021). Boards of Directors and Performance in Autonomous Public Sector Entities, Public Money& Management, DOI: 10.1080/09540962.2021.1896131.
- GÖZLER, K. (2009). İdare Hukuku, Ekin Basın Yayın, Bursa.
- GÜZELSARI, S. (2004). Yeni Kamu İşletmeciliği ve Yönetişim Yaklaşımları, Kamu Yönetimi-Gelişimi ve Güncel Sorunlar, Der. K. Öktem ve U. Ömürgönülşen, İmaj Yayınevi, Ankara, 1-137.
- KAMU Görevinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanun - 2531 (1981). R.G. 06/10/1981, 17480.
- KAMU Görevlilerinin Mali Haklarının Düzenlenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair KHK - 666 (2011). R.G. 02/11/2011, 28103.
- KAMU Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK - 660 (2011). R.G. 02/11/2011, 28103.
- KAMU İhale Kanunu - 4734 (2002). R.G. 22/01/2002, 24648.
- KAMU İhale Kurumu Teşkilatı ve Personelinin Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik (2009). R.G. 01/12/2009, 27419.

- KARATEPE, S. (2005). Ödüllendirme Yönetimi: Örgütlerde Güdülemeye Duyarlı Bir Yaklaşım, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 60 (4), 117- 132.
- KGK (2021). <https://kgk.gov.tr/DynamicContentDetail/5282/Vizyon-Misyon> Erişim: 22/04/2021.
- KİŞİSEL Verilerin Korunması Kanunu - 6698 (2016). R.G. 07/04/2016, 29677.
- KÜÇÜK, A. ve Özkal Sayan, İ. (2012). Türkiye’de Kamu Personeli İstihdamında Dönüşüm: Sağlık Bakanlığı Örneği, A.Ü. SBF Dergisi, 67 (1).
- MERKEZİ Yönetim Bütçe Kanunu - 7258 (2020). 31/12/2020, 31351.
- NÜKLEER Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında KHK - 702 (2018). R.G. 09/07/2018, 30473.
- ÖZKAL SAYAN, İ. (2009). Türkiye’de Kamu Personel Sistemi: İdari, Askeri, Akademik, Adli Personel Ayrımı, A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, 64 (1).
- PEARSON, M. M. (2007). Governing the Chinese Economy: Regulatory Reform in the Service of the State. Public Administration Review, 67, 718-730.
- RADYO ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun (2011). 03/03/2011 tarihli ve 27863.
- RADYO ve Televizyon Üst Kurulu Uzmanlığı Yönetmeliği - 6112 (2011). R.G. 16/06/2011, 27966.
- RADYO ve Televizyon Üst Kurulu Teşkilatı ile Hizmet Birimlerinin Görev, Yetki ve Sorumluluklarına Dair Yönetmelik (2011). R.G. 12/09/2011, 28061.
- REKABETİN Korunması Hakkında Kanun - 4054 (1994). R.G. 13/12/1994, 22140.
- REKABET Kurumu Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik (1997). R.G. 21/06/1997, 23026.
- REKABET Kurumu Meslek Personeli Yönetmeliği (2012). R.G. 31/07/2012, 28370.
- REKABET Kurumu (2021). [https://www.rekabet.gov.tr/Dosya/geneldosya/\(i\)-sayili-cetvel-pdf](https://www.rekabet.gov.tr/Dosya/geneldosya/(i)-sayili-cetvel-pdf) Erişim: 10/01/2021.
- RTÜK (2021). <https://www.rtuk.gov.tr/hakimizda/3803/878/hakimizda.html> Erişim: 02/05/2021.
- SERMAYE Piyasası Kanunu - 6362 (2012). R.G. 30/12/2012, 28513.
- SERMAYE Piyasası Kurulu Üyeleri ve Personelinin Uyacakları Mesleki ve Etik İlkeler Hakkında Yönetmelik (2014). R.G. 28/03/2014, 28956.
- TAN, T. (2002). Bağımsız İdari Otoriteler veya Düzenleyici Kurullar, AİD, 35 (2), 11-37.
- TAN, T. (2014). İdare Hukuku, Turhan Kitabevi, Ankara.
- TÜRK Ticaret Kanunu (2011). R.G. 14/02/2011, 27846.
- T.C. 1982 Anayasası. R.G. 09/11/1982, 17863.
- ULUATAM, Ö. ve TAN, T. (1982). Türk İktisat Politikasının Hukuki Çerçevesi, A.Ü.S.B.F. Yayınları, Ankara.
- ULUSOY, A. (2002). Regülasyon Kurumları Hakkında Genel Bir Değerlendirme, Günışığında Yönetim, Ed.Özay, İ. H., İstanbul.
- ULUSOY, A. (2003). Bağımsız İdari Otoriteler, Turhan Kitabevi, Ankara. ***